

Metodologies d'aprenentatge d'idiomes

Presentació

La curiositat per aprendre nous idiomes diferents a part de la llengua materna va començar a sorgir en el segle XIX, junt amb l'expansió del comerç, i es creava d'aquesta manera una necessitat bàsica: aprendre idiomes per comunicar-se internacionalment. Així doncs, avui en dia, els idiomes tenen un paper molt important en la nostra societat, i per aquesta raó és necessari aconseguir el màxim de nivell en tots els idiomes que es pugui. Però, quina és la millor manera d'aprendre'ls? I la més ràpida? Aquest treball vol descobrir la metodologia més adequada per fer més ràpid i eficaç l'aprenentatge d'un idioma.

Metodologia

Metodològicament, em vaig basar en un mètode empíricoanalític quantitatiu per treballar el meu projecte. Aquest projecte està distribuït en tres parts. En primer lloc, una part més teòrica que mostra les diferents metodologies o mètodes d'aprenentatge d'idiomes existents en l'actualitat. En segon lloc, una part més pràctica que mostra com es van provar aquests mètodes directament a l'aula amb alumnes de Primària, i també unes enquestes distribuïdes a professors, mestres i alumnes

que em van donar una visió del seu punt de vista sobre aquest tema. Finalment, unes conclusions que es poden extreure d'aquest projecte.

Quant al marc teòric, em vaig basar en la bibliografia de diferents llibres que mostren la diversitat de mètodes existents sobre aquest tema.

La part pràctica es compon de l'anàlisi realitzada a partir de classes impartides a alumnes de tercer i sisè curs de Primària, on vaig aplicar els quatre mètodes que em van semblar més adequats per a l'aprenentatge d'un idioma, concretament de l'anglès. Aquesta part inclou també l'anàlisi dels resultats d'unes enquestes passades a personal docent en l'àmbit lingüístic.

Finalment, vaig arribar a unes conclusions molt interessants a partir de l'anàlisi de tots els resultats obtinguts.

Cos del treball

La part teòrica del treball es basa en unes recomanacions per tal que l'aprenentatge es produeixi i una exposició dels diferents mètodes que existeixen. En l'aprenentatge d'un idioma, cal partir d'unes eines prèvies i molt útils que cal tenir molt presents si volem aconseguir els objectius proposats. En primer lloc, ens referim a la motivació de l'alumne a l'aula, que és bàsica perquè es doni l'aprenentatge. Un alumne sense la suficient motivació en el procés d'aprenentatge d'una llengua, fins i tot sent un alumne brillant en les altres assignatures, acaba afluixant abans d'assolir ni tan sols un nivell bàsic en l'idioma treballat. En segon lloc, trobem la monotonia, un aspecte que cal evitar si no es vol perdre la motivació tant de l'alumne com del professor. Per trencar amb la monotonia, cal introduir elements innovadors, intrigants, exòtics, fantàstics, personals i, finalment, anunciar un repte. Aquest repte final farà, conjuntament amb els elements esmentats, que l'alumne mantingui l'interès fins al final. En tercer lloc, és essencial fonamentar la participació de l'alumne en la dinàmica de la classe. Un idioma no s'aprèn si no es practica en el moment oportú. En quart i últim lloc, cal explicar en tot moment la finalitat de l'exercici o activitat que l'alumne durà a terme per tal que conegui els objectius en els quals s'ha d'esforçar.

A continuació, trobem els diferents mètodes que existeixen per tal d'ensenyar i aprendre un idioma.

—Mètode de gramàtica-traducció.

Els principals passos que componen aquest mètode d'aprenentatge són: fer una anàlisi detallada de les seves regles gramaticals i, després, seguir amb l'aplicació del coneixement per traduir oracions i textos des de la llengua objecte, és a dir, la llengua materna, la qual serveix de referència en l'adquisició de l'aprenentatge de

la segona llengua. Per tant, es caracteritza bàsicament per la memorització de les regles i les dades per entendre i manipular la seva morfologia i sintaxi.

L'**inconvenient** que presenta aquest mètode és que sovint crea frustració per haver de memoritzar llargues llistes de mots i regles gramaticals i la necessitat de fer traduccions perfectes d'una forma arcaica, en comptes de ser més actual. En aquest mètode els aspectes orals es redueixen al màxim.

—*Mètode directe o Berlitz.*

El principi bàsic que defensa aquest mètode anomenat «natural o directe» consisteix a utilitzar una interacció oral intensiva en la llengua objecte en tot moment, és a dir, formulant preguntes com una forma de presentar conceptes i estimulant l'ús de la llengua sense utilitzar la llengua materna de l'estudiant en cap moment.

Aquest mètode presenta alguns **inconvenients**, com per exemple que es necessiten professors que siguin nadius o capaços de parlar la llengua objecte amb una fluïdesa semblant a la d'un nadiu, si bé aquest darrer cas podria ser contraproduent ja que els professors haurien de fer grans esforços per no parlar la llengua materna en casos en què utilitzant una simple explicació hauria estat una manera molt més eficaç de fer comprendre una idea als alumnes.

—*Mètode audiolingüístic.*

Aquest mètode confereix la major part de l'atenció en l'habilitat oral, en els primers nivells, amb un augment gradual de connexions amb altres habilitats al llarg de l'aprenentatge, per obtenir així la «competència comunicativa» necessària. Es tracta que l'alumne repeteixi un diàleg en una primera fase i que, a continuació, s'adapti aquest diàleg a una situació real i més propera a l'alumne i que, en una segona fase, es torni a repetir i escenificar per tal que l'alumne assimili les estructures.

Com a **inconvenient**, podem veure que és una metodologia molt diferent i que exclou bastant el llibre de text com a eina de treball.

—*Mètodes d'autoaprenentatge Assimil i Larousse.*

Aquests mètodes són molt apropiats per a alumnes que volen aprendre per ells mateixos, de manera autodidacta. Es busca l'anomenada assimilació passiva. Es tracta de gaudir en tots els aprenentatges i cal dedicar-hi uns vint minuts cada dia amb constància: en primer lloc, s'escolta un diàleg; en segon lloc, s'intenta repetir ajudant-se de la transcripció fonètica; en tercer lloc, es tracta de traduir el diàleg a la llengua materna i assimilar les estructures treballades, i, finalment, fer el test de revisió cada dia per tal de comprovar els aprenentatges.

L'**inconvenient** d'aquests mètodes és que es treballen individualment i no hi ha cap tipus d'interacció amb altres estudiants i no hi ha aquest enriquiment recíproc.

—*Mètode de la resposta física total.*

És un mètode d'ensenyança de la llengua en què es coordina la parla amb l'acció i es pretén ensenyar la llengua a través de l'activitat física motora. Asher, el creador de la teoria, considera que la resposta física total es dirigeix a l'aprenentatge a través de la part dreta del cervell, mentre que la majoria dels altres mètodes s'hi dirigeixen a través de la part esquerra del cervell. La part dreta està relacionada amb els moviments motors i aquesta hauria d'estar en funcionament abans que la part esquerra pugui processar el llenguatge per a la seva producció; mentrestant l'hemisferi esquerre pot observar i aprendre. Per tant, els nens desenvolupen la competència de comprensió oral abans que la capacitat de parlar. En les primeres etapes de l'adquisició de la llengua materna, poden entendre expressions complexes que no són capaces de produir ni d'imitar espontàniament. Una vegada ja s'han establert unes bases de comprensió oral, la parla es desenvolupa de forma natural i sense esforç. Aquests primers passos via oral del procés d'aprenentatge d'un nou idioma s'anomenen «mapa cognitiu», tot i que aquests exercicis han d'anar acompanyats de moviment físic. Per les seves característiques, el mètode de la resposta física total és molt utilitzat com a alternativa per ensenyar estudiants amb problemes d'aprenentatge com la dislèxia, ja que sovint la instrucció tradicional els és més difícil.

Si m'ho dius, ho oblidó.

Si m'ho ensenyes, ho recordo.

Si em fas participar, aprenc.

Benjamin Franklin

—*Mètode de la via silenciosa.*

Aquest mètode es basa en la idea que el professor hauria de mantenir el silenci a l'aula i que l'alumne hauria d'animar-lo a produir tants enunciats com fos possible. La «via silenciosa» forma part d'una tradició que contempla l'aprenentatge com una activitat de resolució de problemes i creativa en la qual l'alumne és un actor principal i no pas un oient. L'**inconvenient** d'aquest mètode és que en principi l'alumne ha de ser participatiu i obert per tal que es produeixi l'aprenentatge.

—*El mètode comunitari.*

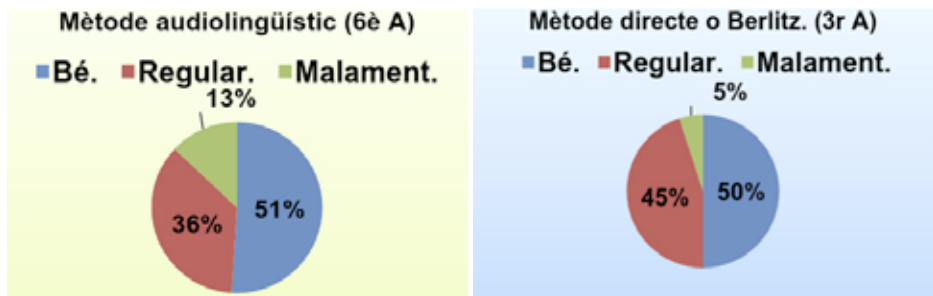
Aquest mètode es basa en l'aplicació de la teoria psicològica anomenada «aprenentatge-orientació» a l'ensenyament d'idiomes. El terme 'orientació' consisteix en el fet que una persona ajuda i aconsella a una altra la qual té un problema o alguna necessitat.

La part pràctica del treball es basa a posar en pràctica els quatre mètodes més utilitzats actualment: mètode audiolingüístic, directe o Berlitz, gramàtica-traducció i resposta física. Vaig confeccionar unes fitxes de treball de cada mètode adaptades a dos cursos de Primària (tercer i sisè) i les vaig treballar a l'aula directament amb els alumnes. Després, vaig fer els buidats corresponents per tal de poder analitzar els resultats obtinguts. A continuació, vaig passar unes enquestes a diversos alumnes més grans, mestres i professors de l'àrea de llengua per tal de conèixer els mètodes que més s'usaven i els que consideraven més efectius per tal que l'alumne aprengui l'idioma desitjat.

Conclusions

Després d'haver conegut, practicat i analitzat els diferents mètodes d'aprenentatge d'un idioma, vaig concloure que els dos mètodes amb millors resultats i que, per tant, podríem considerar els més efectius són el mètode directe i el mètode audiolingüístic. Segons la meua opinió, el mètode directe és efectiu perquè l'element visual a l'hora d'aprendre nous conceptes és molt útil, ja que s'utilitza la memòria immediata i visual a part de memoritzar seguidament el concepte gramatical o de

vocabulari. I el mètode audiolingüístic és també molt efectiu perquè es treballen tots els aspectes d'un idioma, ja que s'inicia la sessió amb comprensió oral i escrita; es continua amb expressió oral quan el professor fa preguntes sobre el text als alumnes i aquests han de contestar-les, i, seguidament, es treballen aspectes gramaticals i de vocabulari. Segons els resultats de les enquestes, la majoria de docents i alumnes opinen que el més necessari és treballar la part d'expressió oral i comprensió, però estan d'acord que la part que mostra mancances i que caldria potenciar és la part d'expressió escrita.

En conclusió, a part d'escollir el millor mètode possible per ensenyar idiomes, hi ha altres factors que intervenen en aquest procés d'aprenentatge, com la motivació de l'alumne, els seus propòsits i la seva llengua materna. Amb tot això, quin és el secret? Quin és el mètode d'aprenentatge d'idiomes més eficaç? Seguirem investigant. Cada mètode té els seus avantatges i els seus inconvenients, però, a més, cada alumne té els seus defectes i les seves virtuts, cosa que influeix en el procés d'aprenentatge. Per tant, potser existeix el perfecte mètode per a cada alumne, però no un mètode concret i general per a tothom. Amb tot, el que de ben segur no s'ha de perdre mai són les ganes d'aprendre i millorar: la motivació és la clau.

Bibliografia i webgrafia

– <<http://www.funiber.org/areas-de-conocimiento/doctorados/doctorado/programa-academico/fase-docencia-doctorado-en-educacion/>> – <http://cvc.cervantes.es/ensenanza/biblioteca_ele/antologia_didactica/enfoque_comunicativo/cenoz02.htm> – RICHARDS, Jack C. *Enfoques y métodos en la enseñanza de idiomas*. España: Cambridge, 2003. – MOUNIN, Georges. *Claves para la lingüística*. Barcelona: Anagrama, 1976. – FANTINI, Alvino E. *La adquisición del lenguaje en un niño bilingüe*. Barcelona: Herder, 1982. – ZOLTAN, Dörnei. *Estrategias de motivación en el aula de lenguas*. Barcelona: UOC, 2008. – *Linguaphone: maravilloso sistema universal para aprender bien los idiomas extranjeros*. Barcelona: Linguaphone Institut, 1931. – MARÍ, Isidor; STRUBELL Miquel (eds.). *La voluntat de comunicar: objectiu de les aules de llengües; recull d'articles i experiències sobre la motivació i la voluntat de comunicar en l'aprenentatge de 2es llengües*. Barcelona: UOC, 2011. – <<http://www.smartlanguagelearner.com/>> – <http://www.forbes.com/home_usa/> – <<http://www.thepolyglotdream.com/learning-more-than-one-language-at-the-same-time/>> – <<http://www.brighthubeducation.com/language-learning-tips/99498-overview-of-three-methods-of-learning-a-foreign-language/>> – <<http://www.quora.com/What-are-the-best-ways-to-learn-a-language-as-an-adult>> – <<http://www.forbes.com/2010/07/27/learn-second-language-lifestyle-travel-study.html>> – <http://www15.gencat.net/pres_casa_llengues/uploads/articles/El_multiling%20me%20un%20actiu%20per%20a%20Europa_CA%20.pdf> – <https://www.upf.edu/llengues/_pdf/2007_pam-ca.pdf> – <<http://blocs.xtec.cat/torrefortacatala/files/2009/02/sociolingüística.pdf>> – <<http://www.pimsleur.com/the-pimsleur-method>> – <<http://www.michelthomas.com/how-it-works.php>> – <<http://markmanson.net/foreign-language>> – <<http://www.lingholic.com/the-best-self-study-language-method/>> – <<http://www.omniglot.com/language/articles/langlearning.htm>> – <<http://time.com/3453841/secret-learn-foreign-language-adult/>> – <<http://www.forbes.com/sites/forbesleadershipforum/2014/04/22/the-best-way-to-learn-a-foreign-language-is-the-opposite-of-the-usual-way/>> – <<http://www.bbc.com/capital/story/20150302-secrets-to-learning-a-language>> – <<https://www.quora.com/What-are-the-best-ways-to-learn-a-language-as-an-adult>> – <<http://www.mnn.com/lifestyle/arts-culture/stories/9-of-the-worlds-most-multilingual-countries>> – <<https://blog.swiftkey.com/celebrating-international-mother-language-day/>> – <<https://www.psychologytoday.com/blog/life-bilingual/201508/language-learning-in-multilingual-country>> – <<http://www.multilingualliving.com/2010/05/01/the-benefits-of-multilingualism/>> – <<http://www.multilingualliving.com/2013/09/14/multilingual-family-which-language-teach-child/#comment-677504>> – <<http://www.multilingualliving.com/2013/04/15/why-should-parents-talk-to-their-children-in-their-native-language/#comment-677621>> – <<http://www.multilin->

gualliving.com/2010/10/25/extracts-from-bilingual-life-and-reality-introduction/#comment-674868> – <<http://www.multilingualliving.com/2010/08/04/the-politics-of-bilingualism/>> – <<http://www.multilingualliving.com/category/multilingual-abc/>> – <http://cefire.edu.gva.es/pluginfile.php/614093/mod_resource/content/3/Unitat3_DM_val.pdf> – <<http://www.menorcaweb.net/calaixera/sociolin/>> – <<https://nosoloele.wordpress.com/2014/08/11/que-es-ser-bilingue/>> – <<http://www.elmundo.es/elmundosalud/2012/03/23/neurociencia/1332521865.html>> – <<http://blogs.cpnl.cat/nivelltdarragona/files/2011/10/Conceptes-de-socioling.pdf>> – <<https://lenguessalcarer.wordpress.com/tag/bilinguisme/>> – <http://www.actfl.org/advocacy/what-the-research-shows#academic_achievement> – <<http://www.telegraph.co.uk/education/educationadvice/9750895/Learning-a-foreign-language-five-most-common-mistakes.html>> – <<http://www.telegraph.co.uk/education/primaryeducation/9321651/Foreign-languages-to-be-compulsory-from-age-seven.html>> – <<http://everydaylife.globalpost.com/students-abroad-learn-foreign-languages-8338.html>> – <<http://www.thepolyglotdream.com/do-you-need-to-live-abroad-to-learn-a-language-guest-post-by-jana-fadness/>> – <<http://www.antimoon.com/other/myths-country.htm>> – <<http://www.thepolyglotdream.com/nativefluency/>> – <<http://www.thepolyglotdream.com/the-3-stages-of-language-learning-evolution/>> – <<http://www.thepolyglotdream.com/an-easy-way-to-learn-foreign-languages/>>.